

paa, at Udvalget til 3dje Behandling vilde give os en Tillægsbetænkning, hvor det i al Korthed angav det Standpunkt, det indtog til forskellige Sager. Nu ere vi, der overhovedet interessere os for disse Sager, henvisse til at ståe eller læse os igennem uhyre Bunker af ministerielle Skrivelser, og Himlen ved, at det er et stort Arbejde, at læse ministerielt Dansk; læser man et Par hundrede Sider i et Døgn, er man næsten perdud, naar man er færdig dermed. Jeg vilde altsaa ønske for en anden Gang Skyld, at de Herrer af Finansudvalget vilde tage under Overvejelse — jeg henstiller dette med den Betsedenhed og Ærbødighed, man altid skal udvise lige over for overordnede Institutioner og Myndigheder — og være betænkte paa dels til 2den Behandling at motivere deres Standpunkt lidt bedre, end de have gjort i de senere Aar, og dernæst, hvis de vilde blive ved som hidtil med at udsætte meget store Spørgsmaal til 3dje Behandling, da være betænkte paa at give os en Tillægsbetænkning, hvor de i al Korthed meddele os deres Standpunkt paa Brent. Med Hensyn til Indholdet af de Samraad, der ere blevne plejede, hørte jeg med stor Glæde den ærede Ordførers Udtalelser angaaende Husmændene og de fattige Skolebørn. Jeg savnede imidlertid iblandt de Samraad, der omhandlede Fri-billetterne, en anden trængende Klasse af Medborgere, som tidligere ogsaa have ønsket at faa Fri-billetter. Det er et gammelt Ønske i Rigsdagen, at Rigsdagsmændene kunde faa lidt mere Fri-billetter, end de have nu. Nu have de kun frem og tilbage til Kjøbenhavn, men det er et gammelt Ønske, ogsaa i Finansudvalget, at den ærede Trafikminister vilde være lidt mere spensabel med sine Billetter, og da jeg af den ærede Ordfører hører, at Finansudvalget har haft Sagen under Overvejelse for adskillige trængende Klasser, vil jeg spørge, hvorfor Finansudvalget ikke ogsaa har tænkt paa os her. Jeg lægger ikke overdreven stor Vægt derpaa, men i Betragtning af den Honorar, som man navnlig i andre Lande viser Repræsentanterne, idet man der tillader dem i større Udstrækning end her at føre paa Jærnbane, synes jeg, at naar vi kunne spendere Billetter til 10,000 fattige Børn, kunde man ogsaa spendere Billetter til de hundrede, der sidde her. (Udbrydelse.) Man gør mig opmærksom paa, at det er mere end hundrede, der trænge, der er de 66 ovenover med, lad gaa da! Men hvad enten man betragter os som mere eller mindre trængende, vil jeg dog henstille, om ikke det Spørgsmaal en Gang kunde finde

en Løsning. Jeg selv er af den Mening, at det vilde være passende, om Rigsdagsmændene i nogen Udstrækning og uden for stor Bekostning kunde færdes omkring i Landet, og jeg tror ogsaa, at det vilde være ganske nyttigt, altsaa ikke alene behageligt, men ogsaa nyttigt. Jeg ønsker, at dette Spørgsmaal kunde komme til No; det lever sikkert nok endnu, thi mange Rigsdagsmænd ønske en Afgørelse af, om vi overhovedet kunne vente at faa flere Fri-billetter, end vi have, eller, om vi skulle lade det være ved det, vi have nu. Dette henstiller jeg altsaa til fornyet Samraad. Der vil vel imidlertid ikke blive Lejlighed mere i Aar for Finansudvalget til at drøfte disse Sager. Selv om vi naa til et Fællesudvalg, hvor de skulle til at spidse Munden efter hinanden, er det jo muligt, at de have helt andre Ting i Tankerne end den Slags Ting, her er Tale om. Jeg skal indstrænke mig til disse faa Bemærkninger.

Formanden (Høgsbro): Det vilde være ønskeligt, om ærede Medlemmer ikke vilde drage andre Sager frem end dem, der ligge for i Endringsforslagene og Bilagene til dem; thi ellers ville Forhandlingerne trække endnu længere ud. Det, det ærede Medlem, der havde Ordet sidst, drog frem, erkendte han jo selv, ikke kunde komme til Afgørelse i Aar.

Ordføreren (Neergaard): Det ærede Medlem, som nu satte sig, og som altid har et godt Øje til Finansudvalget, hvad han jo ogsaa har lagt for Dagen ved denne Lejlighed, rettede forskellige meget vigtige Indvendinger imod Finansudvalgets Arbejdsmaade og mod, hvad vi i det hele taget tage os for i Finansudvalget. Det kunde interessere mig at høre det ærede Medlem her en Gang give en sammenlignende Fremstilling mellem, hvorledes Udvalget arbejder nu, og hvorledes det arbejdede den Gang, det havde den Ære og Glæde at se det ærede Medlem i sin Midte; saa kunde vi maaske faa at se, om ikke de Ting, han ankede over, ogsaa forholdt sig ganske paa samme Maade den Gang. Det tror jeg i hvert Tilfælde, jeg har ikke kunnet opbære nogen Forstel. Der har altid været klaget over, at Finansudvalgets Betænkning var for lidt fyldig og ikke havde tilstrækkelig udtømmende Motivering. Ifølge en gammel Tradition er Udvalgets Standpunkt, at det gør man ikke af den meget gode Grund, at hvis man over for de Hundreder af Spørgsmaal, som Finansudvalget maa behandle, skulde give en fyldig Motivering af Ud-